Quatre dies per Almeria

Autor: Leandre Martí
Data de publicació: 31-03-2019

En Leandre Martí ha visitat Andalusia i ens fa cinc cèntims de les restes de catalanitat que hi ha trobat.

Mentre viatjava per Almeria, a la regió d'Andalusia, em va venir a la memòria que a la província de Granada hi ha un antic llogaret de pescadors que porta el nom de Castell de Ferro, a prop d'una cala que es diu Cambriles. Això em va fer pensar en una presència catalana a la zona en temps passats. Hi rumio quan sóc en un indret que porta per nom La Isleta del Moro, que és un petit nucli urbà de pescadors. A tocar hi ha un altre indret anomenat Los Escullos. Los Escullos té un passat magmàtic que atreu bussejadors pel seu fons rocós ple de posidònies i amb molta presència de peixos. I tot es troba dins del Parc Natural del cap de Gata, a Níjar.

Hi ha qui diu que el nom Los Escullos vindria del castellà «escolleras». Ara bé, una «escollera» és una obra humana. I aquest no és el cas. Penso que el mot ve del català «escull», ja que, per definició, un «escull» és una roca o grup de roques a la superfície de l'aigua o a molt poca profunditat. Aquesta és la seva realitat morfològica.

Aprofitant el viatge, també voldria comentar una altra curiositat. Una dona d'Almeria em fa saber que els pescadors de Roquetas de Mar anomenen «boria» a la «boira».

I, finalment, un tercer i últim apunt. M'assabento que al cor de la ciutat d'Almeria hi ha una casa-palau d'una família que anomenen «Puche». Encuriosit, cerco informació i trobo això: després de la reconquesta de la ciutat, al 1489, Onofre Puche (Puig), personatge que forma part de la guàrdia personal del rei Ferran, rep cases i terres en el repartiment i dóna origen a una saga familiar. Se sap que, a les seves propietats, la família hi tenia una ermita dedicada a la Mare de Déu de Montserrat.

Curiosament, aquest fet no és esmentat en el relat oficial. I ho comento aquí, per si algú ho volia investigar.

Leandre Martí